

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/104 Mo

in de klacht nr. 020.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager, exploitant van een limousine service, heeft bij (de gevolmachtigde van) verzekeraar een Rolls Royce en een Cadillac verzekerd. De premie voor de Cadillac was per kwartaal verschuldigd; de premie voor de Rolls Royce was per jaar verschuldigd. In juni 1997 heeft klager de gevolmachtigde verzocht de jaarpremie van de Rolls Royce te wijzigen in kwartaalpremies. Klager, die stelt dat hij meermalen heeft getracht met de gevolmachtigde in contact te komen, heeft gedurende de periode oktober 1997 - april 1998 geen premienota's ontvangen van de gevolmachtigde. Toen klager was gebleken dat het kantoor van de gevolmachtigde was ontruimd, gaf hem dat aanleiding te betwijfelen of de auto's verzekerd waren. Vervolgens heeft klager besloten de auto's elders te verzekeren.

Verzekeraar heeft de polissen van de met klager gesloten verzekering geroeyeerd tegen de data waarop klager de verzekeringen heeft overgesloten: 25 maart 1998 en 24 april 1998 en de tot die data verschuldigde premies van klager gevorderd. Verzekeraar heeft ingestemd met een namens klager gedaan voorstel tot betaling van de premie in termijnen. In het vervolgens tussen klager en verzekeraar ontstane geschil is thans in feite nog slechts aan de orde of de Rolls Royce gedurende het tijdvak oktober 1997 tot 24 april 1998 bij verzekeraar verzekerd is geweest.

De klacht

Klager heeft sinds half 1996 auto's bij (de gevolmachtigde van) verzekeraar verzekerd. In juni 1997 is zijn verzoek ingewilligd om van premiebetaling per jaar over te gaan op premiebetaling per kwartaal. Klager zou in verband daarmee een nieuwe acceptgiro krijgen, maar dat is niet gebeurd. In september 1997 heeft klager tevergeefs getracht telefonisch contact te krijgen met de gevolmachtigde van verzekeraar. In die tijd heeft verzekeraar ook de volmacht van de gevolmachtigde ingetrokken. Na herhaalde pogingen om telefonisch contact te

krijgen met de gevolmachtigde is klager in januari 1998 naar diens kantoor gegaan. Dit kantoor bleek toen ontruimd en stond te huur. Klager begon zich zorgen te maken over zijn verzekeringen en heeft in april 1998 besloten de auto's elders te verzekeren. Vlak daarna zond verzekeraar acceptgiro's voor de periode september 1997 tot april 1998. In een telefoongesprek met verzekeraar is overeengekomen dat de premie zou worden kwijtgescholden. Zo'n mondelinge overeenkomst is wel rechtsgeldig, maar het bestaan ervan kan niet worden aangetoond. Verzekeraar bleef acceptgiro's sturen en schakelde een incassobureau in. Dit bureau stelde dat klager aan de verzekeringsovereenkomst was gebonden. Als argument werd gebruikt dat klager bij de Dienst Wegverkeer [hierna verder aangeduid als 'RDW'] had kunnen navragen of de auto's verzekerd waren. Klager heeft op advies van zijn rechtsbijstandverzekeraar een betalingsregeling met verzekeraar getroffen, hoewel hij het principieel niet eens was met de gang van zaken. Klager is zich ervan bewust dat hij door het aanvaarden van de betalingsregeling zijn verweer heeft prijsgegeven.

In december 1999 heeft klager toch gegevens bij de RDW opgevraagd over de periode september 1997 tot april 1998. Daaruit is gebleken dat de auto's nooit bij de RDW zijn aangemeld. Het door verzekeraar gebruikte argument volgens hetwelk klager aan de verzekeringsovereenkomst zou zijn gebonden, is daardoor volgens klager vervallen.

Het standpunt van verzekeraar

Samengevat weergegeven heeft verzekeraar het volgende aangevoerd. De aanhangsels van de twee polissen waren voordat verzekeraar de volmacht aan de gevolmachtigde introk al verzonden. Er kon (toen) derhalve weinig twijfel bestaan over de verplichtingen van klager tot het betalen van premie. Uit de correspondentie tussen het door verzekeraar ingeschakelde incassobureau en de rechtsbijstandverzekeraar van klager valt op te maken dat de zaak duidelijk is en dat met oneigenlijke argumenten wordt getracht een deel van de verzekeraar toekomstige premie als oninbaar af te boeken. De rechtsbijstand-verzekeraar van klager heeft een betalingsregeling voorgesteld van f 50,- per maand gedurende een tijdvak van drie maanden. Verzekeraar heeft met het voorstel, hoewel als irreëel ervaren, toch ingestemd onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de periode niet langer dan drie maanden zou duren en daarna zou worden bezien op welke wijze de dan nog verschuldigde premie zou worden voldaan. Gezien deze afbetalingsregeling en de erkenning dat premie verschuldigd is lijkt het verzekeraar niet juist en juridisch ook niet verdedigbaar dat thans wordt teruggekomen op de destijds gemaakte afspraak.

Naar aanleiding van de opmerking van klager dat de kentekens van de twee auto's niet zouden zijn aangemeld bij de RDW, heeft verzekeraar een onderzoek ingesteld. Met betrekking tot de Cadillac legt verzekeraar een kopie over van een RDW-uitdraai waaruit valt af te leiden dat dit motorvoertuig verzekerd is geweest van 21 juli 1997 tot 21 juli 1998. Volgens de administratie van verzekeraar is de Rolls Royce wel aangemeld, zij het dat de RDW daarvan geen opgave aan verzekeraar kan verstrekken. Verzekeraar legt een kopie over uit zijn bestand van aan- en afmeldingen waaruit blijkt dat de Rolls Royce op 22 augustus 1996 werd aangemeld en op 22 augustus 1998 werd afgemeld.

De vraag rijst of het aan- en afmelden het enige criterium is aan de hand waarvan de onderhavige kwestie mag worden beoordeeld. Uit de beide polisdossiers valt op te maken dat er wilsovereenstemming was over het aangaan van de verzekeringen. De omstandigheid dat één kenteken door de gevolmachtigde van verzekeraar destijds niet werd aangemeld impliceert niet dat

2000/104 Mo

geen verzekeringsovereenkomst tot stand is gekomen. Voorzover verzekeraar de klacht goed heeft begrepen ontkent klager dit niet. De correspondentie van de rechtsbijstandverzekeraar van klager is op dit punt ook volstrekt duidelijk.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager nog aangevoerd dat de juridische basis tot vordering van de premie van de Rolls Royce ontbreekt.

Het oordeel van de Raad

1. De onderhavige klacht heeft zich toegespitst op de vraag of klager aan verzekeraar premie is verschuldigd voor de Rolls Royce over de periode van oktober 1997 tot 24 april 1998, hoewel verzekeraar heeft erkend dat de RDW geen opgave kan verstrekken waaruit blijkt dat verzekeraar voor deze auto gedurende het tijdvak van 22 augustus 1996 (de datum van ingang van de met verzekeraar gesloten verzekeringsovereenkomst) tot 24 april 1998 (de datum waarop blijkens de stukken een verzekering met een andere verzekeraar is aangevangen) WAM dekking heeft verleend.
2. Naar het oordeel van de Raad is voldoende aannemelijk dat een administratieve omissie er de oorzaak van is geweest dat de onderhavige auto destijds niet is aangemeld bij de RDW en dat het na het intrekken van de volmacht van de tussenpersoon door verzekeraar enige tijd heeft geduurd voordat de incassoadministratie op orde was. Uit de aan de Raad overgelegde stukken blijkt dat door (de gevolmachtigde van) verzekeraar voor de onderhavige auto op 23 augustus 1996 een polis is afgegeven en dat klager op 22 september 1997 nog telefonisch contact met de gevolmachtigde heeft gehad over de door hem gewenste betaling van de premie per kwartaal. Voorts heeft verzekeraar voldoende aannemelijk gemaakt dat de Rolls Royce in het bestand van bij verzekeraar verzekerde auto's was gebleven. In dit licht bezien heeft verzekeraar in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat deze auto ook gedurende het hiervoor bedoelde tijdvak verzekerd was.
3. Er is niet gebleken van omstandigheden die verzekeraar zouden beletten zich op de reeds genoemde, met klager gesloten overeenkomst ter zake van de premiebetaling te beroepen.
4. Uit hetgeen onder 2 en 3 is overwogen volgt dat verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad door het standpunt in te nemen dat klager (ook) voor de Rolls Royce nog de premie is verschuldigd. De klacht dient derhalve ongegrond te worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 9 oktober 2000 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr E.M. Dil-Stork en mr. W.R. Veldhuyzen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

2000/104 Mo

4

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)